

Eindtijdnooties

Bijbelstudie 7 over de brieven aan Thessalonica

Index

Inleiding

Alle gegevens op een rij

Samenvatting gegevens 2Thess.2:1-12

Punten om uit te werken n.a.v. 2Thess.2:1-12

1. Wat moeten we ons voorstellen bij het 'weehouden'?
2. Wat wordt bedoeld met de 'verborgenheid van de wetteloosheid die al werkt'?
3. Wat gebeurt er in de periode van afval; als de wetteloze zal optreden?
4. Hoe zit het met het gebruik van de benamingen Dag des Heeren en Dag van Christus?
5. Wat wordt bedoeld met de 'parousia' van Christus?

Volgorde van gebeurtenissen volgens 2Thess.2:1-12

Samenvatting gegevens 2Thess.1:6-10

Samenvatting gegevens 1Thess.4:14-17

Samenvatting gegevens 1Thess.5:1-11

Alle gegevens in een overzicht

Hoe lang duurt het nog?

Waarom werd de wederkomst toen uitgesteld?

Een nieuwe Handelingenperiode verwacht

Gesprekspunten

De opname van de gelovigen en de Dag des Heeren

Het moment van de opname van de gelovigen (1Thess.4:15-17)

1. De informatie uit de twee brieven aan Thessalonica
2. De grote verdrukking meemaken
3. Grote verdrukking over heel de aarde
4. Israël en de gemeente
5. Op.3:10
6. Weggerukt worden
7. Verlost van de toekomstige toorn
8. Fil.3:20
9. Wederbrennen
10. Kol.3:4
11. 2Kor.5:10
12. Detailverschillen in 1Thess.4 en Matth.24
13. De wederhouder
14. Mt.24:14-15
15. Joh.14:1-3
16. Typologische argumenten

Conclusie

Tot slot

Bijlage

De wetteloze op het spoor

Inleiding

De parousia van de Heere Jezus Christus en alles wat daarmee samenhangt, zowel voor gelovigen als ongelovigen, is een hoofdonderwerp in de twee brieven aan Thessalonica.

In deze bijbelstudie proberen we de dingen die Paulus ons hierover aanreikt, samen te vatten in een overzicht, zodat ook wij uiteindelijk helder kunnen krijgen wat ons – in het heden – te doen staat.

Ik start met een overzicht van het gedeelte wat ons in één keer de meeste informatie geeft (2Thess.2:1-12) en vul dit aan met de gegevens uit andere passages.

Alle gegevens op een rij

Samenvatting gegevens 2Thess.2:1-12

1-2	De Dag des Heeren (TV / NBG) / Dag van Chr. (SV) is nog niet aangebroken voor deze gelovigen	
	Deze Dag wordt in verband gebracht met	- de parousia van de Heere Jezus Chr. - de bijeenvergadering van de gelovigen tot Hem
3-4	Die Dag komt	- na de afval - en openbaring van de mens der zonde de zoon van het verderf
		Zijn werken worden beschreven in vers 4
5	<i>Paulus heeft dit (informatie hierboven) al gezegd toen hij in Thessalonica was (Hand.17).</i>	
6	Hij wordt nog weerhouden om zich op zijn tijd te openbaren	
7	De verborgenheid van de wetteloosheid werkt al	
		- Hij die nog weerhoudt, blijft totdat hij weggedaan wordt (TV / NBG) - Hij die hem nu nog weerhoudt, zal hem weerhouden, totdat hij weggedaan wordt (SV)
8	Daarna zal de wetteloze geopenbaard worden	
	Hij zal te niet gedaan worden door de verschijning van de parousia van Jezus Christus	
		Zijn werken worden beschreven in vers 9-12

Punten om uit te werken n.a.v. 2Thess.2:1-12

1. Wat moeten we ons voorstellen bij het 'weerhouden'?

2Thess.2:6-7 (SV) *'En nu, wat hem (de wetteloze) wederhoudt, weet gij, opdat hij geopenbaard worde te zijner eigen tijd. Want de verborgenheid der ongerechtigheid wordt alrede gewrocht; alleenlijk, Die hem nu wederhoudt, Die zal hem wederhouden, totdat hij uit het midden zal weggedaan worden.'*

Uit vers 6 blijkt dat de wetteloze pas zal kunnen optreden als hij niet meer weerhouden (tegengehouden) wordt. Dit heeft alles te maken met de aanwezigheid van de draak in de hemel. In Op.12:9 lezen we dat de draak uit de hemel verwijderd wordt en dat hij de initiator wordt van het beest / de antichrist / de wetteloze (Op.13:2). *Zie ook de bijlagen onderaan dit document.*

Hoewel we te maken hebben met wat vertaalverschillen in 2Thess.2:7, kunnen we toch concluderen dat het daar gaat over de draak, die de wetteloze tegenhoudt om te komen, maar zelf ook nog wordt tegengehouden.

- 'die nog weerhoudt, blijft totdat hij weggedaan wordt' (TV / NBG)

- 'Hij die hem nu nog weerhoudt, zal hem weerhouden, totdat hij weggedaan wordt' (SV)

De 'wederhouder' is dus de draak (vers 6) en, zoals de SV suggereert, ook God zelf (vers 7).

2. Wat wordt bedoeld met de 'verborgenheid van de wetteloosheid die al werkt'?

De zinnen om dit begrip heen maken duidelijk dat de 'verborgenheid (musterion) van de wetteloosheid' in verband staat met (het tegenovergestelde is van) de – nog uitgestelde – openbaring van de wetteloze, die in vers 3 ook de 'mens (antropos) der wetteloosheid' genoemd wordt.

De werkzaamheid van het 'musterion van de wetteloosheid' wordt onderscheiden van de openbaring van de 'antropos van de wetteloosheid'. Wat het één van het andere onderscheidt is de weerhouding van de 'mens der wetteloosheid'; feitelijk een kwestie van tijd dus.

De 'werkzaamheid van de wetteloosheid' kan worden uitgelegd als zijnde het werk van de wetteloze, wat al plaatsvindt op aarde tijdens de situatie van weerhouding. We kunnen denken aan dat wat geschreven staat in Matth.24:12. Daar zegt Jezus dat in de laatste dagen de wetteloosheid zal toenemen, voorafgaand aan de komst van de grote verdrukking. Het verschil tussen die periode en dat wat er tijdens de aanwezigheid van de wetteloze op aarde zal gebeuren, is dat er in het laatste geval ook verdrukking bij zal komen.

Uit de situatie van groeiende wetteloosheid zal – als de draak uit de hemel verwijderd is – **op aarde** de 'mens der wetteloosheid' geboren worden. Het zal een menselijk wezen zijn, dus niet een wezen wat nu al aanwezig is in de hemelse gewesten (vgl. Op.13:18). De situatie op aarde zal rijp gemaakt worden voor de komst van de wetteloze. De wetteloosheid moet letterlijk 'nog een gezicht krijgen': het gezicht van de wetteloze.

3. Wat gebeurt er in de periode van afval; als de wetteloze zal optreden?

Paulus schrijft hierover het een en ander in 2Thess.2:9-12. Deze periode zal zich kenmerken door:

- een manifestatie van krachten, wonderen en tekenen, naar de werking van de satan
- allerlei ongerechtigheid, waardoor degenen die verloren zullen gaan verleid zullen worden
- degenen die verloren gaan, zullen zo bewerkt worden, dat ze de leugen zullen geloven

God gebruikt deze periode om de ongelovigen klaar (rijp) te maken voor het oordeel. Zie ook 2/1:6. Hij zoekt een oorzaak om dadelijk met hen te kunnen afrekenen.

In vers 3 spreekt Paulus over 'de afval'. Hier wordt het woord 'apostasia' gebruikt, wat 'afstand doen van je positie' betekent. Dit woord wordt ook gebruikt in Matth.5:31 voor 'scheidbrief'. De periode waarin de wetteloze zal optreden, zal gekenmerkt worden door afval, ontrouw aan God. We wetteloze (de antichrist) zal Gods volk verleiden tot ontrouw aan God (Matth.24:24). Hij zal daarvoor gebruik maken van de godsdienstige structuren (o.m. de herbouwde tempel) die dan aanwezig zullen zijn in het land Israël. *Zie ook de bijlage onderaan dit document.*

4. Hoe zit het met het gebruik van de benamingen Dag des Heeren en Dag van Christus?

In eerste brief aan Thessalonica wordt over de Dag des Heeren gesproken (1Thess.5:2); in de tweede brief over de Dag van Christus (2Thess.2:2). Wordt met deze twee 'dagen' het zelfde bedoeld?

De Dag des Heeren wordt in de Bijbel zonder uitzondering verbonden met oordeel en wraak van de Heere. Het is een periode (dus niet een dag zoals wij die kennen) van oordeel over de volken, maar ook over Israël (Jesaja 13:9-14:3; Ezech.30:2; Joël 2-3; Amos 5:18; Ob.1:15-17; Zef.1:7-15; Mal.4:5-6; Hand.2:17-21; 40). De Dag des Heeren begint als de Heere terugkomt op aarde.

In 1Thess.5:2 wordt in alle bijbelgetrouwe vertalingen unaniem over de 'dag des Heeren' (hemera kuriou) gesproken. In 2Thess.2:2 wordt door sommige vertalingen gesproken over de 'dag van Christus' (hemera tou kuriou). Er zijn nog twee Schriftplaatsen waar over deze 'dag van Christus' gesproken wordt: Fil.1:10 en 2:16.

Het gaat hier mijns inziens hooguit om een accentverschil. De Dag des Heeren heeft onder meer betrekking op het oordeel van de ongelovigen, terwijl de dag van Christus te maken heeft met de beoordeling van de gelovigen (Fil.1:10; 2:16; 1Kor.3:13-15). De Dag des Heeren is een dag waarnaar met gemengde gevoelens wordt uitgekeken. De Dag van Christus is een gebeuren waar de gemeente naar uitkijkt, omdat ze op die dag met Christus verenigd en verheerlijkt zal worden en ook hun werken voor de Heere openbaar zullen worden. Beide 'dagen' worden dus gekenmerkt door het thema 'beoordeling', maar hebben voor gelovigen en ongelovigen een verschillende betekenis en resultaat.

5. Wat wordt bedoeld met de 'parousia' van Christus?

Met de 'toekomst des Heeren' (parousia – 1Thess.2:19; 3:13; 4:15; 5:23; 2Thess.2:1; 2:8; 2:9) bedoelt Paulus de zichtbare aanwezigheid van de Heere Jezus Christus op aarde. Er zullen zich in die periode verschillende zaken afspelen: oordelen, opstandingen. Het gaat in ieder geval niet om een kort moment

waarin alle afsluitende dingen tegelijk zullen plaatsvinden; het beeld wat onze belijdenisgeschriften lijken op te roepen omdat er zo weinig over de gebeurtenissen rondom de wederkomst gezegd wordt. De aanwezigheid van Christus volgt op de aanwezigheid van de 'mens der wetteloosheid'.

Volgorde van gebeurtenissen volgens 2Thess.2:1-12

Afgaande op de gegevens die we in het stuk hierboven aangereikt krijgen, komen we tot het volgende overzicht, waarin we de diverse gebeurtenissen onderbrengen in een periode.

Periode: tijd van schrijven

- De verborgenheid van de wetteloosheid is werkzaam
- De wetteloze wordt weerhouden

Daarna

Periode: afval

- De wetteloze zal geopenbaard worden

Daarna

Periode: parousia / Dag des Heeren / Dag van Christus

- Bij de verschijning van Christus' parousia zal de wetteloze teniet gedaan worden
- Bijeenvergadering van de gelovigen tot Christus

Samenvatting gegevens 2Thess.1:6-10

De volgende dingen worden in verband gebracht met de openbaring van de Heere Jezus van de hemel

- met de engelen van Zijn kracht
- in vlammend vuur

- Vergelding, zowel aan de verdrukkers (de ongelovigen), als aan de verdrukten (de gelovigen)
- Wraak over - hen die God niet kennen
- zij die het evangelie van de Heere Jezus niet gehoorzaam zijn

Hun straf = - het eeuwige verderf

- verwijderd zijn van het aangezicht van de Heere en de heerlijkheid van Zijn sterkte

- Op die dag zal Christus ook - verheerlijkt worden in Zijn heiligen
- bewonderd worden in allen die hebben geloofd (zie ook 1Thess.3:13)

Samenvatting gegevens 1Thess.4:14-17

De volgende dingen zullen plaatsvinden bij de parousia van de Heere

- De ontslapen gelovigen zullen met Jezus *gebracht* worden.
- De Heere zal neerdalen van de hemel
  - met een geroep
  - met de stem van een aartsengel
  - met de bazuin van God

De doden in Christus zullen opstaan

Alle gelovigen zullen samen de Heere tegemoet gaan in de lucht en voortaan voor altijd met Hem zijn

Samenvatting gegevens 1Thess.5:1-11

Kennis over de Dag des Heeren is voor gelovigen relevant

Deze Dag zal gelovigen niet als een dief overvallen, maar ongelovigen wel

Paulus roept de gelovigen op om geen 'nachtleven' te leiden, want

Gelovigen zijn niet bestemd tot toorn,

maar tot het verkrijgen van de behoudenis door Jezus Christus

(1Thess.1:10)

(zie ook 2/2:13)

Alle gegevens in een overzicht

Als ik alle gegevens over de toekomst van de gelovigen in Thessalonica bij elkaar voeg, kom ik tot het volgende overzicht.

Periode: tijd van schrijven

- Het is nu zaak om te leven met het oog op de ontmoeting met Christus / 1Thess.3:12-13
- Het is een tijd van verdrukking waarin men leeft / 1Thess.1:6; 2:14; 3:4; 2Thess.1:6-7
- De verborgenheid van de wetteloosheid is werkzaam
- De wetteloze wordt weerhouden

Daarna

Periode: afval

- De wetteloze zal geopenbaard worden

Daarna

Periode: parousia / Dag des Heeren / Dag van Christus

- Bij de verschijning van Christus' parousia zal de wetteloze teniet gedaan worden
- Bijeenvergadering van de gelovigen tot Christus / 1Thess.4:14-17
- Behoudenis zal tot stand gebracht zijn (een feit zijn) 1Thess.5:1-11
- Vergelding en verheerlijking 2Thess.1:6-10 / zie ook 1Thess.3:13

Paulus gaat er in zijn brief vanuit dat de generatie christenen van Thessalonica levend zal overblijven tot de parousia van de Heere en dat ze daarmee ook de periode van afval zullen meemaken. Men rekende dus niet met een opname voor de grote verdrukking (waarover Paulus overigens tegen hen niet eens spreekt), maar hadden wel hun vragen over de 'voortijdige' dood. Juist dit laatste was een van de redenen waarom Paulus de eerste brief schrijft.

De verschijning van Christus' parousia is inleiding tot de Dag des Heeren.

Op dat moment zal er afgerekend worden met de wetteloze en zullen ook de gelovigen (de nog levenden en degenen die al ontslapen waren) samen de Heere tegemoet gaan. Samen met Hem zullen ze naar de aarde gaan, waar de Dag des Heeren zal aanbreken.

Het feit dat men in Thessalonica verwachtte de parousia van de Heere op korte termijn mee te maken, gaf extra impuls aan de heiligmaking. Het leven van nu moet in het teken moet staan van de ontmoeting met Christus in de toekomst (3:11-13, 4:3+7, 5:23-24, 2/1:11-12); het onberispelijk zijn bij Zijn komst.

Hoe lang duurt het nog?

Waarom werd de wederkomst toen uitgesteld?

Het zou allemaal een heel stuk eenvoudiger geweest zijn voor de theologen van vandaag, als kort na het schrijven van deze twee brieven aan Thessalonica de Dag des Heeren zou zijn aangebroken. Dat is echter niet het geval. De Bijbel leert ons dat de komst van Christus om te oordelen plaatsvindt als alle beloften voor het volk Israël in vervulling zijn gegaan. Maar het ging helaas anders. Na het lijden, sterven en de opstanding van Jezus Christus en de uitstorting van de Heilige Geest, ontstond er bij de

Joden nog steeds geen collectieve aanvaarding van de Messias. Daarmee ging ook een andere belofte niet in vervulling; namelijk dat van de zegen die er van het bekeerde Israël zou uitgaan naar de heidenen. De spoedige parousia zou kunnen hebben plaatsvinden als de bekering van Israël zou hebben doorgezet. Zeven jaar na het schrijven van deze brieven moet Paulus concluderen dat de Joden verhard blijven en dat het evangelie tot de volken zal gaan (het einde van Hand.28). Omdat dit niet zo was, kon Christus nog niet terugkomen en moest er een ander plan geopenbaard worden (het geheimenis over de gemeente: het Lichaam van Christus), waardoor toch de heidenen bereikt konden worden, ondanks de Joden. Paulus schrijft hierover in zijn latere brieven.

We hebben dus nu te maken met Schriftwoorden die spreken van een spoedige wederkomst, terwijl ze betrekking hebben op een periode die al ruim 1900 jaar achter ons ligt. Mensen die de wederkomstspassages niet kunnen plaatsen binnen de heilshistorische context, denken vaak dat de opmerkingen van Paulus en andere apostelen over de spoedige wederkomst tijdloze gegevens zijn, in die zin 'dat je altijd klaar moet zijn voor de komst van Christus, Die immers spoedig komt'.

Omdat de dood onverwachts het leven kan afsnijden, is het uiteraard altijd zaak om zo te leven dat je de Heere kunt ontmoeten zoals Hij dat graag wil: onberispelijk in heiligheid (1Thess.3:13). Dat is echter iets anders dan er, voorbijgaand aan de gegevens die de Bijbel ons geeft over de voortekenen van Christus' parousia, altijd maar vanuit te gaan dat Jezus spoedig komt. Paulus laat ons in de brieven aan Thessalonica zien dat voordat de Dag des Heeren aanbreekt, er nog het een en ander staat te gebeuren. En dat is nog steeds het geval.

Een nieuwe Handelingenperiode verwacht

Gedurende de Handelingentijd verschuift het handelen van God van Israël naar het verborgen plan met de gemeente, het Lichaam van Christus. Paulus schrijft deze twee brieven in een tijd dat de verwachting van de spoedige wederkomst nog levend was. Het liep echter anders dan hij hoopte. Dat heeft consequenties voor de toekomstverwachting. De spoedige wederkomst zou op zich laten wachten, omdat God met Israël nog niet tot Zijn doel was gekomen (bekering en getuigenis).

Gods beloften zullen echter nooit on vervuld blijven. We hoeven Gods beloften daarom ook niet aan te passen op de nieuwe situatie. We mogen opnieuw een tijd verwachten waarin de spoedige komst van Christus verwacht mag worden en dit keer niet tevergeefs.

We mogen in de eindtijd een aansluiting op de Handelingen-periode verwachten (zie Hand.2 / Joël 2), waarin wel gebeurt wat in het verleden al had moeten gebeuren. Het is niet ondenkbaar dat we deze periode kunnen herkennen aan 'elementen' die we ook in het boek Handelingen tegenkomen.

- Het heil wordt vanuit Israël gepredikt, met tekenen en wonderen erbij, als manifestaties van de Heilige Geest (zie Hand.2 en Joël 2).
- De aanwezigheid van een tempel.
- Israël en Jeruzalem onder buitenlands bestuur, het Romeinse rijk.

Uit andere Schriftplaatsen weten we dat het optreden van de 'mens der wetteloosheid' op aarde zeven jaar zal duren en dat direct daarna Christus zal verschijnen. Het is te verwachten dat vooraf aan die zeven jaren ook de wetteloosheid zal toenemen. *Zie ook de bijbelstudies over Daniël.*

Gesprekspunten

De aarde wordt ergens rijp voor gemaakt. Beseffen we dat als we om ons heen kijken?

Hoe ver zijn we op de klok van Gods plan? Wat zien we in Israël en de wereld gebeuren?

Het meemaken van de periode van afval en verdrukking, zijn we daar op voorbereid?

2Tim.3:1-17 samen lezen

Zware tijden (chalepos) zou vertaald kunnen worden met 'demonische tijden'.

Herkenbaar?

De opname van de gelovigen en de Dag des Heeren

Het moment van de opname van de gelovigen (1Thess.4:15-17)

Over de opname waarover 1Thess.4 spreekt, bestaan verschillende visies. De verschillen concentreren zich op één punt: het moment waarop deze opname zal plaatsvinden.

1. De visie die het meeste wordt aangehangen, is dat de gemeente wordt opgenomen vóór de grote verdrukking en dus ook bewaard zal worden voor Gods oordelen die over de wereld zullen gaan. Men ziet de neerdaling van Christus (1Thess.4:14-17) als Zijn verborgen komst voor de gelovigen, en onderscheidt dat moment van de openbare komst van Christus op de Dag des Heeren.
2. Er zijn ook mensen die menen dat deze opname halverwege de laatste jaarweek (*zie bijbelstudies over het boek Daniël*) zal plaatsvinden. De gemeente maakt dan nog wel de ‘vredige’ periode mee van de antichrist, maar wordt weggenomen voordat hij zijn ware gezicht laat zien en God – aansluitend – de wereld zal gaan oordelen.
3. Een kleine groep mensen gelooft dat de gemeente zal worden opgenomen gedurende de tweede helft van de laatste jaarweek. Ze zullen wel de verdrukking meemaken, maar niet de losbarstende toorn van God over de aarde. En klein verschil met visie 2 dus.
4. Er zijn ook mensen die zeggen dat de gemeente niet voortijdig zal worden opgenomen naar de hemel, maar dat de gemeente Hem bij Zijn wederkomst tegemoet zal gaan en dat zij met Hem zal meegaan naar de aarde, om zo de Dag des Heeren bij te wonen. Zoals ik heb uitgelegd, is dit ook mijn visie.

Omdat ik zelf niet tot een andere conclusie kom dan in visie 4 verwoord, wil ik graag de meest genoemde argumenten voor de andere 3 visies toetsen. Wat zij alle drie gemeen hebben, is dat ze geloven dat de opname van 1Thess.4:15-17) niet direct vooraf zal gaan aan de komst van Christus op de Dag des Heeren. Beide momenten worden volgens hen gescheiden door de hele periode van de grote verdrukking, een deel daarvan, of tenminste Gods oordelen over de aarde.

1. De informatie uit de twee brieven aan Thessalonica

Paulus gaat er in zijn brief vanuit dat de generatie christenen van Thessalonica levend zal overblijven tot de parousia van de Heere, die de Dag des Heeren zal inleiden, en dat ze daarmee ook collectief de periode van afval (waarin de grote verdrukking) zal meemaken. Men rekende dus niet met een opname voor de grote verdrukking (als ze dit begrip al kenden...). Dit is voor mij het hoofdargument om niet te geloven in een opname voor de grote verdrukking of de Dag des Heeren.

2. De grote verdrukking meemaken

Men zegt dat de opname van de gemeente plaatsvindt voordat de grote verdrukking aanbreekt.

De grote verdrukking wordt in de Bijbel gekoppeld aan wat Paulus in de tweede brief omschrijft als ‘de afval en de wetteloze’. Jezus spreekt over deze afval in Matth.24:15 en koppelt dit aan de grote verdrukking (24:15-28). Jezus verwijst daar ook naar de profetie van Daniël (8:11-12 en 12:11). Als inderdaad de grote verdrukking en de aanwezigheid van de wetteloze op aarde tegelijkertijd plaatsvinden, kan de conclusie niet anders zijn dan dat de opname van de gemeente nooit voor de grote verdrukking kan plaatsvinden. Uit de brieven aan Thessalonica blijkt namelijk dat de generatie gelovigen waaraan Paulus schrijft, behorend tot de gemeente, de periode van afval zullen meemaken.

De christenen van Thessalonica staan midden in een situatie van verdrukking (1Thess.1:6; 2:14; 3:4; 2Thess.1:6-7). Verdrukking is voor hen een realiteit geweest vanaf het begin. Niet alleen Paulus (1/3:1-3), maar ook Jezus (Matth.10:22; Joh.16:33; Hand.14:22) was er eerlijk over dat verdrukking en christen-zijn bij elkaar horen (Luk.21:17).

We moeten deze verdrukking wel onderscheiden van de verdrukking die zal plaatsvinden ten tijde van de afval en de manifestatie van de wetteloze op aarde. Die verdrukking zal veel heftiger zijn (Matth.24:21).

Het is schrijnend dat juist westerse christenen zich zo vastklampen aan de hoop om verdrukking niet te hoeven meemaken, terwijl onze broeders en zusters in andere delen van de wereld nu al extreme verdrukking meemaken en bereid zijn om de prijs te betalen voor het getuigenis.

3. Grote verdrukking over heel de aarde

Men zegt dat de grote verdrukking alleen voor Israël bestemd zal zijn.

Er zijn in de Bijbel meerdere passages te vinden waaruit we kunnen afleiden dat de grote verdrukking met name op het volk Israël gericht zal zijn.

- Het is opmerkelijk dat Paulus de gelovigen in Thessalonica niet voorbereidt (2Thess.2) op nog meer of een meer intense verdrukking dan ze tot nog toe hebben meegemaakt. Hij spreekt met hen over de afval; niet over de grote verdrukking.
- Jezus sprak wel over de grote verdrukking met Zijn discipelen (Joden) en we lezen dat in Matth.24:15-29. Twee keer wordt daar gesproken over de uitverkorenen (vers 22 en 24), waar m.i. niets anders mee bedoeld kan worden dan het volk Israël (*een studie op zich*).
- Ook uit het boek Daniël is af te leiden dat de verdrukking toegespitst is op het volk van God (Dan.9:24-27; 12:1).

In Openbaringen 7 en 13 echter lezen we duidelijk dat de grote verdrukking, gekoppeld aan de manifestatie van het beest (de antichrist), ook gelovigen uit alle volken zal treffen.

4. Israël en de gemeente

Men wijst op het verschil tussen Gods plan voor Israël en de gemeente. Israël is een door God uitverkoren volk met een eigen taak en een eigen toekomst.

We spreken zo gemakkelijk over de gemeente én Israël. 'Israël zal dit en dat wel meemaken en wij niet.' Laten we er echter op letten dat we zowel oog houden voor de verschillen als de overeenkomsten tussen beide groepen. Het feit dat God met Israël als natie een bijzonder plan heeft, wil nog niet zeggen dat er ook onderscheid is tussen dat wat gelovigen uit beide groepen zullen meemaken. Als we met het Lichaam van Christus (= de gemeente) de gemeenschap van gelovigen bedoelen, waarin geen onderscheid is tussen elkaar, waarom zouden we dan wel geloven in een voortijdige opname van een bepaalde groep gelovigen.

5. Op.3:10

Men zegt op basis van deze tekst dat God de gelovigen zal bewaren voor de grote verdrukking (het uur van de verzoeking).

Het woord 'verzoeking' (peirasmou) kan ook vertaald worden met 'beproeving' (NBG: Luk.8:13; Hand.20:19; 1Petr.4:12) en wordt steeds gekoppeld aan verdrukking. Verzoeking hoort bij het leven van de gelovige (1Petr.1:6, 4:12; Jac.1:2+12; 1Kor.10:13). Het woord 'bewaren' (tereo) betekent 'bewaken' of 'in bescherming nemen'. God zou dit 'bewaren' kunnen realiseren in de vorm van 'wegnemen', maar het ligt veel dichter bij de tekst en de boodschap van de Bijbel om te denken aan 'beschermen en bewaken'. Uit de context blijkt namelijk dat deze boodschap (Op.3:10) alleen gegeven wordt aan de gemeente van Filadelfia. De gemeente van Smyrna krijgt een heel andere boodschap (Op.2:10); zowat het tegenovergestelde. Tegen alle zeven gemeenten in Klein-Azië wordt echter gezegd dat het gaat om 'overwinnen'. Waar zou dit overwinnen anders op kunnen slaan dan op het volharden in de tijd van de verzoeking?

6. Weggerukt worden

Men wijst op het woord 'opnemen' (1Thess.4:17 - harpazoo), dat ook vertaald kan worden met 'wegrukken'. Dit suggereert het wegrukken van mensen om hen te behoeden voor een gevaarlijke situatie.

Doorgaans wordt iemand inderdaad weggerukt als er sprake is van een onveilige situatie; in dit geval dus de grote verdrukking, zoals men zegt. Hier betekent het niets anders uit dan dat het heel snel zal gaan: 'weggevoerd in een oogwenk'. In 1Kor.15:52 wordt dit gegeven bevestigd.

7. Verlost van de toekomstige toorn

Gelovigen worden door Christus verlost / gered van de toekomstige toorn (1Thess.1:10, 5:9, 2Thess.2:13). Men veronderstelt dat met deze toorn de oordelen bedoeld worden die de wereld zullen treffen vlak voor de komst van Jezus Christus (zoals beschreven in Openbaringen 16) en dat Christus de gelovigen daarvan zal redden.

Er wordt in de Bijbel ook wel gesproken over Gods toorn in de laatste dagen in de betekenis van Gods oordelen (Luk.21:23; Op.15-16), maar de toorn waarover in de Thessalonicenzen-brief gesproken wordt, wordt in 1/5:8-9 verbonden aan de dag (lees 1/5:2+4 – de dag des Heeren). In 2/1:8 wordt de toorn benoemd als vergelding en wraak met betrekking tot de verdrukken en goddelozen, bij de openbaring van de Heere, dus ten tijde van de Dag des Heeren.

Tegenover deze toorn staat de zaligheid / behoudenis (1/5:8-9, 2/2:13-14). Hier wordt met de behoudenis het proces bedoeld wat bij de parousia van Christus tot voltooiing zal komen (bij de rechterstoel van Christus).

Behoudenis wordt ons in de Bijbel gepresenteerd als feit en als proces. Jezus Christus kwam om mensen te behouden (Joh.3:17). Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld (Joh.3:18) en zal niet de toorn van God hoeven te ondergaan (Ef.2:3; Rom.5:9). Behoudenis is een feit (Joh.3:36). De Bijbel spreekt echter ook over behoudenis als een proces; het is een feit wat tot stand gebracht zal moeten worden (Rom.5:9-10) en wat bij de komst van Christus tot voltooiing zal komen.

8. Fil.3:20

Men zegt dat het verwachten van Christus als Heiland (Redder – en niet als Rechter) uit de hemel wijst op de redding van de gelovigen uit een situatie op aarde die bijna gaat escaleren vanwege de grote verdrukking en Gods oordelen.

Als we Fil.3:21 erbij lezen, blijkt het ‘Heiland zijn’ gekoppeld te zijn aan de verwisseling van het laatste ‘restje’ aardsheid voor de heerlijkheid van Christus. Hier wordt dus niet de link gelegd met redding van een oordeel.

Het aandoen van de heerlijkheid van Christus wordt in de brieven aan Thessalonica (2Thess.1:10; 2:13) gekoppeld aan de behoudenis, die bij de ontmoeting met Christus compleet zal worden.

9. Wederbrenge

Het ‘wederbrenge’ uit 1Thess.4:14 wordt uitgelegd als het verschijnen van Jezus mét de gelovigen bij de Dag des Heeren. Deze heiligen zouden dan noodzakelijkerwijs eerst opgenomen moeten zijn, want anders kunnen ze niet samen mét Christus verschijnen.

Deze uitleg staat echter los van het verband waarin deze tekst staat. De voegwoorden (‘want’) maken immers duidelijk dat vers 15-17 een uitwerking zijn van vers 14 (en dus geen verklaring in die zin dat vers 14 op zichzelf staat). De onderliggende gedachte bij vers 14 is dat het werk van Christus ‘afgemaakt’ wordt, doorgetrokken wordt tot op de opstanding en wederkomst en niet stopt bij Zijn eigen dood en opstanding. Een dergelijke redenering treffen we ook aan in 1Kor.15:12-20.

10. Kol.3:4

In deze tekst wordt gesproken over het met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid. Hoe kan dit samengaan met wat staat in 1Thess.4? Het moet hier, zegt men, wel om twee verschillende momenten gaan.

De opname in de lucht, Hem tegemoet, en de daarop volgende neerdaling met Hem in heerlijkheid is een reële mogelijkheid. De gelovigen gaan Christus tegemoet, die op weg is naar de aarde om daar te richten. De opname zal (en moet daarom ook wel) heel snel gaan.

De ware betekenis van Kol.3:4 ligt echter dieper. In de brief aan de Kolossenzen wordt beschreven wat de positie is van de gelovige; hij is in Christus. Daarom roept Paulus in Kol.3:1-2 de gelovigen op om de dingen te zoeken die boven zijn, omdat daar ook Christus is. Je moet als het ware gaan leven naar je positie en de dingen gaan bezien zoals Christus ze nu ziet. Je bent – met Hem – gestorven en je

zult ook met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid. Paulus gaat hier voorbij aan het 'probleem' van de lichamen van de gelovigen, die ook verwisseld zullen moeten worden voor onvergankelijke lichamen. Hij heeft het hier over onze positie en vanuit die positie zul je overal zijn waar Christus ook is en straks ook met Hem in heerlijkheid geopenbaard worden.

11. 2Kor.5:10

Vanuit het gegeven dat alle gelovigen voor de rechterstoel van Christus zullen komen, om beoordeeld te worden, stelt men dat deze 'rechtspraak' zal plaatsvinden na de opname. Dit moet dan wel in de hemel zijn, want de 'rechterstoel' is moeilijk voor te stellen binnen een bewegend wederkomstscenario in de lucht.

Er wordt in 2Kor.5 niet gezegd wáar deze rechtspraak zal plaatsvinden. We kunnen daar uit de directe context echter wel informatie over krijgen. Vanuit 1Kor.3:13-15 en 4:5 wordt duidelijk dat ook de gelovigen ten tijde van de Dag des Heeren beoordeeld zullen worden. Het zal daar niet gaan om hun behoudenis, maar om hun werken, om loon. Deze rechterstoel is dus niet in de hemel, maar op aarde.

12. Detailverschillen in 1Thess.4 en Matth.24

Men wijst op de verschillen tussen de komst die in 1Thess.4:15-18 en de komst die in Matth.24:30-31 beschreven wordt.

Deze beschrijvingen vertonen inderdaad opmerkelijke verschillen. Het lijkt mij dat het hier gaat om verschillende momenten uit het 'wederkomst-scenario'. Een opname van de gelovigen in de lucht, gevolgd door de komst van Christus op aarde sluiten elkaar niet uit en hoeven ook niet door een langere tijd gescheiden te zijn. 'Met Hem zijn' (1Thess.4:17) staat niet gelijk met 'in de hemel zijn en blijven'. De wederkomst van de Heere luidt immers zijn parousia op aarde in.

Laten we ook niet vergeten dat de boodschap in het evangelie van Mattheüs gericht is op Israël (de uitverkorenen uit 24:31), en ook de toekomst voor dat volk beschrijft (zie 24:22 en 24). Die context bepaalt de focus van Jezus op dat wat er zal gebeuren bij Zijn wederkomst.

Ook in de brieven aan Thessalonica zelf vinden we overigens detailverschillen: 1Thess.4 'aartsengel'; 2Thess.1:7 'engelen'. Het is veelzeggend dat Paulus deze verschillen niet uitlegt. Blijkbaar verwachtte hij niet dat het voor vragen zou zorgen bij de gemeente van Thessalonica.

Nog even iets over de bazuin(en). Men zegt dat de opname van de gemeente een verborgen gebeuren is en dat die zal onderscheiden zijn van de neerdaling van Christus bij de Dag des Heeren.

Aan de tekenen die in 1Thess.4:15-17 genoemd worden is niet af te leiden dat het een verborgen gebeuren zal zijn. De bazuin wijst in de Bijbel juist op een openbaring, een proclamatie, iets waarvoor de aandacht gevraagd wordt.

13. De wederhouder

Ook wordt gewezen op 'de weerhouder' uit 2Thess.2:6-7. Men denkt daarbij aan de gemeente, waarin de Heilige Geest woont (1Joh.4:3-4). Door de aanwezigheid van de gemeente zou dan de antichrist worden tegengehouden. Als de gemeente, de 'bederfwerende factor op aarde' (gebed, inwoning van de Heilige Geest) is opgenomen, is de weg vrij voor de wetteloze en de afval.

Het is echter de vraag wie er verwijderd wordt en wie er tegenhoudt.

2Thess.2:6-7 (SV) *'En nu, wat hem (de wetteloze) wederhoudt, weet gij, opdat hij geopenbaard worde te zijner eigen tijd. Want de verborgenheid der ongerechtigheid wordt alrede gewrocht; alleenlijk, Die hem nu wederhoudt, Die zal hem wederhouden, totdat hij uit het midden zal weggedaan worden.'*

Uit vers 6 blijkt dat de wetteloze pas zal kunnen optreden als hij niet meer weerhouden (tegengehouden) wordt. Dit tegenhouden gebeurt echter niet vanaf de aarde, maar heeft alles te maken met de aanwezigheid van de draak in de hemel. In Op.12:9 lezen we dat de draak uit de hemel verwijderd wordt en dat hij de initiator wordt van het beest / de antichrist / de wetteloze (Op.13:2). Hoewel we te maken hebben met wat vertaalverschillen in 2Thess.2:7, kunnen we toch concluderen dat het daar gaat over de draak, die de wetteloze tegenhoudt om te komen, maar zelf ook nog wordt

tegengehouden. De 'wederhouder' is dus niet de gemeente, maar de draak (vers 6) en, zoals de SV suggereert, ook God zelf (vers 7).

14. Mt.24:14-15

Voor het aanbreken van de grote verdrukking zal volgens Matth.24:14-15 het evangelie gebracht zijn aan alle volken. Is dit toch een aanwijzing dat de gemeente voor de grote verdrukking haar taak volbracht heeft en kan worden opgenomen?

Het brengen van het evangelie is echter niet allereerst de eerste taak van de gemeente...(Ef.3:10), maar van – het herstelde – Israël (Ex.19:5-6). Omdat Israël niet tot dat doel kwam, is ook de gemeente als geheel zich met deze taak gaan bezighouden, maar in de eindtijd zal ook dit doel van God met Zijn volk Israël toch vervuld worden. De profeten in het OT zijn daar duidelijk over.

15. Joh.14:1-3

In deze tekst staat dat Jezus heen gaat om plaats te bereiden en terug komt om de gelovigen tot Zich te nemen, zodat ze altijd zullen zijn waar Hij is. Vooral de combinatie tussen het plaats bereiden, het huis van de Vader met de vele woningen en het altijd met Hem zijn, lijken te onderstrepen dat de gelovigen in de hemel zullen worden opgenomen. Een sterk argument!

Zoals ook in 1Thess.4:17 het geval is, hoeft ook hier het 'tot Mij nemen, opdat u ook zijn mag waar Ik ben' niet automatisch te suggereren dat het hier over de hemel gaat, ook al gaat het daarvoor wel over het huis van de Vader. Deze tekst kan (met 1Thess.4:14-17 in het achterhoofd) ook zo gelezen worden: Als Jezus plaats bereid heeft, zal Hij terug komen en zullen alle gelovigen met Hem vergaderd worden. Jezus zegt hier niet waar dat 'zijn met Hem' zal zijn. Een verblijf van de gelovigen met Christus op aarde zou niets afdoen aan de waarheid van deze tekst.

Daarbij komt dat uit het tekstgedeelte niet direct duidelijk wordt dat Jezus met het 'plaats bereiden' de periode bedoelt die begint bij de hemelvaart. Er zijn ook aanwijzingen dat Jezus hier zou kunnen doelen op het 'plaats bereiden' door Zijn dood en opstanding. Laten we niet vergeten dat in de Handelingen-periode de verwachting was dat Christus snel terug zou komen om te oordelen. Die tussenpoos was zo klein, dat het feitelijk aansloot op het 'plaats bereiden'.

[Zie voor verdere uitleg bij Joh.14:1-3 de studie over Johannes 17.](#)

16. Typologische argumenten

Henoch en Noach worden beiden gezien als een type van de gemeente die zal worden opgenomen voor het oordeel. Vóór de uitvoering van Gods oordeel (de zondvloed) werden ze weggenomen... Bij Henoch (Gen.5:24) wordt ook de koppeling gelegd tussen 1Thess.4:1 en Hebr.11:5. Henoch behaagde God en hij werd opgenomen zonder de dood gezien te hebben. Zo worden ook wij geroepen om God te behagen en zullen ook wij worden opgenomen zonder de dood te zien... Ook worden Lot en Rachab de hoer als type van de gemeente gezien, omdat ze gered werden van Gods oordeel over een grotere groep goddeloze mensen.

Laten we niet uit het oog verliezen dat typologie ondersteunend is, en nooit gebruikt mag worden als leidraad. Systematische informatie uit Schriftpassages (zoals die uit de brieven aan Thessalonica) gaat vóór de eventuele aanvulling vanuit de typologie.

Conclusie

Als ik alle argumenten vóór de visie dat de opname van de gelovigen plaatsvindt voor de grote verdrukking en gescheiden is van Christus' komst bij de Dag des Heeren op een rij zet, dan vallen mij twee dingen op:

- Men verwijst vaak naar de bekende verzen uit 1Thess.4:14-17, maar gaat voorbij aan het duidelijke toekomstscenario wat we tegenkomen in de twee brieven aan Thessalonica.
- Veel teksten die aangehaald worden om de argumentatie te ondersteunen, worden los van de context uitgelegd.

Het onderwijs in deze eerste twee brieven van Paulus [53], alleen voorgegaan door dat van Jacobus [45] en Judas [46], sluit aan bij het onderwijs over de laatste dingen zoals dat in de vroege

Handelingenperiode gegeven werd, d.w.z. met een groot accent op de dag des Heeren en de bijbehorende oordelen (Hand.2:20). Tijdens de Handelingenperiode was de 'opnamevisie', zoals hierboven verwoord, onbekend. Men verwachtte als collectief de 'komst' (parousia) van de Heere, inclusief de Dag des Heeren zullen meemaken op aarde. Het is daarom wel heel merkwaardig als we tegenwoordig een andere betekenis zouden geven aan de boodschap van de brieven uit die tijd. Het kan toch niet zo zijn dat wij nu een betekenis toekennen aan iets, die het in de tijd dat het geopenbaard werd nooit gehad heeft. Dat is exegetisch onverantwoord.

Het benadrukken van details kan nooit zover gaan dat de heldere lijnen, in dit geval die van de twee brieven aan Thessalonica en de andere apostolische brieven uit deze periode, genegeerd worden. Het is een exegetische grondregel dat de details moeten verstaan worden in het licht van zaken die helder zijn.

We vinden in de brieven aan Thessalonica geen compleet overzicht van de toekomstige dingen, maar wel behoorlijk veel informatie die we zonder veel moeite kunnen samenvoegen tot een sluitend overzicht. Hieruit wordt duidelijk dat de twee brieven aan Thessalonica geen grond bieden voor de visie dat de opname van de gelovigen voorafgaat aan de grote verdrukking of aan Gods oordelen over de aarde. De wijze waarop voorstanders van deze visie hun argumentatie opbouwen en daarbij de lijnen uit de brieven aan Thessalonica negeren, heeft mij niet overtuigd van hun gelijk. Sommige argumenten zijn wat sterker, maar niet sterk genoeg om tegenwicht te bieden aan de heldere lijn van de twee brieven aan Thessalonica.

Tot slot

Ik zeg daarmee niet dat ik alle details over 'de eindtijd' kan plaats. Er is ook nog veel wat ik zou kunnen en willen onderzoeken. Maar er is in mijn – huidige – beleving geen grond voor de 'opnamevisie' zoals hierboven verwoord. Ik voelde me geroepen om dit te beargumenteren, omdat ik merk dat zoveel reformatorische christenen om me heen het opeens hebben over de 'opnametheorie', terwijl ze niet in staat zijn of er de moeite voor doen om deze dingen diepgaand te toetsen. Ze hebben er een keer iemand over horen praten en daardoor is de twijfel toegeslagen over dat wat ze zelf altijd geloofd hebben. De voorstanders van deze theorie kunnen hun verhaal vol overtuiging brengen (denk bijv. ook aan de romans van 'De laatste bazuin'), maar de van origine reformatorische christenen staan vaak 'ongewapend' in de wirwar van steeds nieuwere theologie die er op hen af komt. Het is onze plicht om alles wat we horen te toetsen, maar veel christenen kennen hun Bijbel niet goed en doen er ook niet de moeite voor om die kennis wel te krijgen.

Vooraf de combinatie tussen de 'opnametheorie' en westers christendom moet ons alert maken. Ik ken christenen die blij zijn met de opname voor de grote verdrukking, omdat ze dan geen nare tijd op aarde hoeven mee te maken. Dat lijkt me een zorgelijk signaal in een land (gebied – werelddeel) waar het getuigenis sterk vermindert.

De noodzaak om te toetsen geldt net zo zeer voor de dingen die we altijd voor waar hebben aangenomen, maar waarvan we de onderbouwing nog nooit bekeken hebben. De praktijk van het kerkelijke leven in ons land heeft helaas uitgewezen dat er een groot verschil kan ontstaan tussen dat wat de Bijbel leert en dat wat de dogmatiek leert.

Voorstanders van de 'opnametheorie' wijzen er ook vaak terecht op dat we de wederkomst van onze Heere Jezus Christus wel een heel klein plekje hebben toebedeeld in onze belijdenisuitspraken en preken. Er wordt hierover relatief weinig onderwijs gegeven vanaf de kansels, terwijl deze toekomstverwachting bij ons allen levend zou moeten zijn. Wij leven nu in de adventstijd voor de komst van de Heere in heerlijkheid en dat mag merkbaar zijn in ons bezig zijn met Gods Woord en in de gesprekken met elkaar.

Bijlage: De wetteloze op het spoor

Niet alleen in 2Thess.2, maar ook op andere Schriftplaatsen vinden we meer informatie over de wetteloze en de periode die direct vooraf gaat aan de komst van de Heere Jezus.

Openbaringen 12 t/m 20

De draak

12:3	Een draak in de hemelen: 7 hoofden, 10 horens, 7 hoeden op de hoofden
12:9+13	De draak wordt op de aarde geworpen, met zijn engelen
12:9+12	De draak is de duivel zelf
12:13+17	De draak vervolgt de vrouw en haar nakomelingen

Het beest uit de zee

13:1	Een beest komt op uit de zee: 7 hoofden, 10 horens, 10 hoeden op de horens
13:2+4	Het beest is niet de draak zelf
13:4	De draak geeft het beest macht
13:1, 5-6	Een eigenschap van dit beest: lastering
13:7-8	Wereldwijde macht een heerschappij

Het beest uit de aarde / de valse profeet

13:11-12	Een beest komt op uit de aarde; stimuleert dienstbaarheid aan het eerste beest
16:13	Wordt hier de valse profeet genoemd. Vergelijk 19:20 met 13:13+16

Wie is het beest uit de zee?

17:11-13	Relatie tussen dit beest en aardse machthebbers. Zie ook 19:19
17:11	Dit beest is een koning, de achtste koning.
17:12	Ten tijde van hem zullen er 10 andere koningen zijn
17:13	Hij zal een wereldleider zijn
17:14	Het beest en de andere koningen zullen strijden tegen het Lam en Zijn heiligen

Bij de eindstrijd

19:16	Het Lam zal komen om te strijden. Zie ook de omschrijving bij 17:14
19:14	Het Lam zal komen met Zijn hemelse legers
19:19	Het beest en de koningen der aarde voeren oorlog tegen het Lam en Zijn leger
19:20	Het beest en de valse profeet worden gegrepen en in de poel van vuur gegooid
20:1-3	De draak wordt gegrepen en voor 1000 jaren gebonden

Mattheüs 24

Vers 3+14	<i>De zaken die gaan over de toekomst en het einde</i>
Vers 15	De gruwel der verwoesting op de heilige plaats, door Daniël voorzien
Vers 21	Een grote verdrukking, zoals er nog nooit geweest is
Vers 24	Valse christussen en valse profeten zullen de gelovigen willen verleiden (24:5+11)
Vers 29-30	Na die verdrukking zullen er krachten zijn en dan komt de Zoon des mensen

1 Johannes

2:18	'Het is de laatste ure'; De antichrist en de antichristen;
4:1	De valse profeten

Daniël

3:6	Voorafschaduwung van de grote verdrukking (12:1)
11:31; 12:11	De gruwel in plaats van het dagelijks offer Ook in hoofdstuk 7 en 8 komen we deze machthebber tegen: De machthebber van de 'kleine horen' in hoofdstuk 7 zal: - een mond vol grootspraak hebben tegen de Allerhoogste (8, 20, 25) - strijd voeren tegen de heiligen en sterker zijn dan zij (21, 25) - tijden en wet veranderen (25) De machthebber van de 'kleine horen' in hoofdstuk 8 zal: - macht hebben die reikt tot aan het heer van de hemel (10) - er van het heer van de hemel (de sterren) ter aarde doen vallen en vertrappen (10) - zich groot maken tegen de Vorst van het hemelse heer (11) - het dagelijkse offer van de Vorst afnemen (11) - de heilige woning van de Vorst neerwerpen (11) - een erediens instellen tegenover het dagelijkse offer (12) - de waarheid ter aarde werpen (12)